

Jadwiga Rauhutowa, Witold Hensel

Czersk, gm. Góra Kalwaria, woj.
warszawskie. Stanowisko "Wzgórze
Zamkowe"

Informator Archeologiczny : badania 10, 185-186

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

cesów denudacyjno-akumulacyjnych na wznoszącym się pierwotnie wyżej niż obecnie terenie podgrodzia.

Materiał do czasu opracowania znajduje się w zbiorach Zakładu Archeologii UMCS w Lublinie.

Badania będą kontynuowane.

CZERSK, gm.Góra Kalwaria
woj.warszawskie
Stanowisko "Wzgórze Zamkowe"

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej

Badania prowadziła dr Jadwiga Rauhutowa, konsultantem był prof.dr Witold Hensel. Finansował WKZ m.st. Warszawy. Dziesiąty sezon badań. Grodzisko i mурowany zamek. Wczesne i późne średniowiecze.

Badania kontynuowano w zachodniej części wzgórza zamkowego. Przedmiotem eksploracji były: 1/ średniowieczne warstwy kulturowe wraz z resztkami zabudowy; 2/ cmentarzysko szkieletowe; 3/ umocnienia drewniano-ziemne średniowiecznego grodu; 4/ umocnienia mурowego zamku; 5/ elementy późniejszej zabudowy.

Calec odsłonięto na jednym z pięciu badanych odcinków /ar 36, ćw.C/. W najniższym poziomie odkryto fragment półziemianki na której dnie zalegała ziemia z dużą domieszką spalenizny. W jej obrębie znaleziono liczne frgmenty naczyń glinianych oraz kości zwierzęce. W oparciu o ten materiał obiekt datować można na 2 połowę XI wieku. Do poziomu tego sięgał również wkopy grobowe usytuowane na zachodnim skraju cmentarzyska pochodzącego z 2 połowy XII i XIII wieku, badanego w uprzednich latach. W warstwie wyższej odsłonięto resztki innej ziemianki. Ułamki naczyń glinianych, kości zwierzęce, przedmioty żelazne, kamienne wykazują również dowody spalenia. Obiekt pochodzi z XI/XII wieku.

W warstwie zalegającej nad ziemianką, eksplorowaną także na innych działkach, wraz z licznymi frgmentami naczyń glinianych, kości zwierzęcych, znaleziono przedmioty metalowe, rogowe, kościane i kamienne. Z nich wymienić należy kabłączek srebrny oraz płytki wapienia z negatywami przeszłików.

Grobów szkieletowych w układzie rzędownym zbadano 11. W niektórych znaleziono resztki drewna, stanowiące pozostałości trumien bądź szalunku. Przy kilku szkieletach stwierdzono wyposażenie. Były to paciorki szklane, klucz żelazny, dwa przeszłiki gliniane.

W kolejnej warstwie pochodzącej z połowy XIII wieku odkryto szczątki kopułkowego pieca, posadowionego w przybliżeniu na kwadratowym, glinianym fundamencie. Przy wlocie jego zalegała warstwa spalinizny i popiołu. Piec znajdował się w oddzielnym budynku drewnianym, którego pozostałości stanowiły fragmenty belek.

Na tym samym poziomie odkryto fragment budynku zrębowego z piecem kopułkowym przy jego północnej ścianie. Z zabytków znalezionych w tym poziomie wymienić należy pierścionek z brązu ze szklanym oczkiem oraz kawałek łupy żelaznej.

W wyższych poziomach datowanych na przełom XIII/XIV wieku od sionięto resztki dalszych budowli zrębowych z których jedna zbudowana była na fundamencie kamiennym. We wszystkich wymienionych poziomach znajdowano liczne fragmenty naczyń glinianych, kości zwierzęce, przedmioty żelazne, kościane i rogowe oraz kawałki cegieł gotyckich "palcówek". Na uwagę zasługuje rogowy, stożkowaty, zdobiony pionek do gry w szachy.

Umocnienia grodu badano w części zachodniej wykopu /ar 41, ćw.C/ Były one wzniesione w konstrukcji drewniano-ziemnej i stanowiły kontynuację wału badanego w 1974 r. /ar 14, ćw.D/. Ustalono dwie fazy wznoszenia wału z XIII i początku XIV wieku do budowy którego użyto wapieni pochodzących z nieznannej budowli zniszczonej około połowy XII wieku.

Rozpoczęto, lecz nie ukończono, badania umocnień kamiennych zamku.

W wykopie usytuowanym w południowo-zachodniej części /ar 38, ćw.A/ osiągnięto poziom z XV wieku. Najważniejszym obiektem były resztki murowanej budowli, zapewne stajni. W jej rumowisku i w pobliżu znaleziono fragment oporządzenia końskiego.

Badania będą kontynuowane.

DĘBCZYNO, gm. Białogard
woj.koszalińskie
Stanowisko 3

patrz
okres wpływów rzymskich